

hvad man vil, stigende er den dog, og den rammer dog i nogen Grad højere opad i Forhold til Indtægterne. Var man endt med Kildebeskatningen, som der fra mange Sider i Landet var stor Stemning for, havde man udelukket enhver stigende Skala. Med disse Bemærkninger hilser jeg i øvrigt dette Forslag med Glæde og giver det min Tilslutning.

Angaaende Ejendomsskylden ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger delvis i Tilslutning til Forslaget, men dog nærmest for at paapege et og andet, som jeg kunde ønske ændret. Jeg skal straks udtale min Glæde over, at man med Hensyn til Ansættelsen af Ejendomsskylden nu ikke medregner Besætning og Inventar. Det er jo et af de Punkter, som jeg i hvert Fald personlig har holdt stærkt paa. Der faldt i Gaar en Bemærkning fra det ærede Medlem for Hjørring (Thomas Larsen) om, at det var af taktiske Grunde, at man tidligere havde holdt paa at medregne disse. Jeg kan jo kun være glad ved, at disse taktiske Grunde nu ere vegne saaledes, at man virkelig har kunnet følge sin Hjertens Mening, ikke at tage Besætning og Inventar med. Jeg konstaterer altsaa med Glæde, at vi alle paa dette Omraade have naaet vore Ønskers Opfyldelse.

Der er derimod en anden Ændring, som er foretaget i Landstinget, som jeg ikke kan give den samme Tilslutning, som det ærede Medlem for Hjørring gav den. Det er Bestemmelsen om, at Vurderingen til Ansættelse af Ejendomsskyld for Fremtiden — naar der først er gaaet 5 Aar — kun skal finde Sted hvert 10de Aar. Det var vist heldigere, om man var bleven ved hvert 5te Aar, men jeg vil indrømme, at noget Kardinalpunkt er det ikke. Vilde man fra Flertallets Side gøre nogen Anstrengelse for at faa det ændret, skulde det glæde mig; men tror man ikke, det er Umagen værd, faar man lade det staa hen; det lægger jeg ikke nogen betydelig Vægt paa.

Saa er der foretaget den Forandring i Landstinget, at man sætter den Ejendomsskyld, der skal svares, op fra 0,5 til 1,1 pro mille. Det er jo et af de svage Punkter ved Forslaget, at man her er kommen til en saa stor Forhøjelse. Jeg har ogsaa været med til at foreslaa en Forhøjelse til 0,35, for saa vidt Besætning og Inventar ikke skulde regnes med. Men der er jo endda et Spring herfra til 1,1 pro mille. I Virkeligheden havde jeg aldrig ventet, at vi vare komne igennem med Forslaget uden at gaa til en Krone i Ejen-

domsskyld; men det ere vi endogsaa komne ud over. Men de finansielle Forhold ere heller ikke nu som de vare før, og Forhøjelsen kan man i øvrigt tage med Ro, da det er Ejendomsskyld til Staten, det gælder, og altsaa ikke er noget større Beløb. Men der er et Punkt paa § 6, hvor der ganske vist ikke har fundet nogen Ændring Sted, men som jeg dog kunde have nogen Lyst til at pege paa. Det er § 6 B. om de kommunale Ejendommers Beskatning, og det hedder derom, at de skulde være fritagne for Beskatning med Undtagelse af Ejendomme, der anvendes til Landbrug, Havebrug eller Skovbrug, samt Bygninger, der anvendes til Udleje. Altsaa, alle andre kommunale Ejendomme, naar de ikke anvendes paa den i Lovforslaget nævnte Maade, skulde ikke være Genstand for Beskatning til Ejendomsskyld. Det synes jeg bliver en Urimelighed og ogsaa en Ulighed, naar man sammenligner By og Land. Nu er det jo en bekendt Sag, at i Byerne har man næsten overalt kommunal Drift af baade Belysningsvæsen og Vandforsyning. Det er i ethvert Tilfælde det almindeligste, at man i de forskellige Bykommuner tager sig af Belysningsvæsenet, hvad baade Gasværk og Elektricitetsanlæg angaar. Jeg ved ikke, om der er nogen Kommune her i Landet, der har Vandværk, uden at dette ogsaa er Genstand for kommunal Drift. Det er af de Ting, Kommunerne tjene Penge paa. Vandværker og Belysningsanlæg regnes for Aktiver, der ikke ere saa ganske lidt værd i Kommunens Hænder, og det er ligeledes en bekendt Sag, at disse Indretninger ogsaa give et ret betydeligt Overskud til Kommunerne. Disse Anlæg blive altsaa nu fri for Beskatning. Men gaa vi derimod til Landet og se paa nogle af de kommunale Indretninger der, vil man straks se, at alle Fattiggaarde i Landkommunerne blive Genstand for Beskatning, fordi disse alle have noget Landbrug, og netop fordi de have Landbrug, falde de ind under Beskatningen. Der er der for det første en Ulighed. Men dernæst ved man aldrig, hvor omfattende den kommunale Virksomhed kan blive i Retning af Anlæg af et eller andet, af Fabriksdrift eller anden Drift, som Kommunen kan tage i sin Haand. Det vil derfor kunne gaa saaledes, at Kommuner omkring i Landet kunne foretage ret betydelige Anlæg, baade i den ene og i den anden Retning, ogsaa i industriel Henseende, som ville have en meget betydelig Værdi, men som alligevel ville være und-